

<p>Ebu Rejhan el-Biruni živio je 78 godina, u potpunosti posvećen nauči, istraživanju, čitanju i pisanju knjiga. Njegova ruka nije ispuštalala pero, njegovo istraživačko oko nije prestajalo da promatra svijet oko sebe, a srce nije prestajalo da razmišlja. Knjigu i olovku ostavljao je samo onda kada bi jeo i spavao. Znanje je skinulo sve maske nejasnoće sa njegovog lica i oslobođilo njegove ruke od svih okova. Njegov savremenik, inače poznati islamski pravnik, Ebu Hasan Alij ibn Isa, pričao je: „Posjetio sam Ebu Rejhana el-Birunija kad je bio na smrti, i kad sam sjeo pored njega, on me je upitao: „Šta si ono ti meni rekao kad sam te pitao o nasljednom dijelu nane, koliki nasljedni dio njoj pripada?“ Odgovorio sam mu: „Zar sad u ovom odsutnom trenutku da me pitaš o nasljednom dijelu nane?!“ Rekao mi je: „?ovjeće, da napustim dunjaluk poznajući odgovor na ovo pitanje, bolje mi je nego da ga napustim, a da ne znam odgovor na njega.“ Onda sam mu ja ponovio ono što sam mu ranije bio rekao u vezi nasljeđivanja nane, a zatim sam napustio njegovu kuću bojeći se da ga ne zamaram. Kad sam bio na izlaznim vratima žuo sam njegov posljednji vapaj prije nego je ispustio dušu.“</p> <p style="text-align: justify;">Halifa Omer, r.a., je u smrtnom hropcu, dok mu je rana obilno krvarila, pitao ashabe oko sebe: „Da li sam upotpunio sabah-namaz?“</p> <p style="text-align: justify;">Sa'd ibn Rebia, neustrašivi mudahid koji je poginuo na Uhudu, u žasu smrti, pitao je ashabe: „Je li Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, živ i zdrav?“ Kad su mu rekli da jeste, on se smirio, nasmijao i ispustio svoju plemenitu dušu.</p> <p style="text-align: justify;">Ibrahim ibnu-l-Džerrah prenosi: „Ebu Jusuf (poznati islamski pravnik hanefijske pravne škole) se razbolio, pa sam otišao da ga posjetim. Sjeo sam pored njega, a on je u tom trenutku bio izgubio svijest. Kad se ponovo osvijestio, pitao me je: „Šta misliš o tom i tom žerijatsko-pravnom pitanju i problemu?“ Rekao sam: „Zar sad da me pitaš o žerijatskim propisima?“ Odgovorio je: „Ne smeta da užimo i na smrti, moždaže nam to biti spasonosno.“ Zatim je rekao: „Ibrahime, kako je bolje bacati kamen?ije na džemretima na Mini, pješaće ili jaču?“ Odgovorio sam: „Bolje je bacati kamen?ije jaču?“ On je kazao: „Pogriješio si! Onaj ko želi stati pored džemreta, njemu je bolje da kamne?ije baca kao pješak, a onaj ko ne namjerava da staje pored džemreta, njemu je bolje da kamen?ije baca jaču?“ Nedugo zatim on je ispustio dušu i preselio na bolji svijet.</p> <p style="text-align: justify;">To su ambicije koje razbijaju i odagnavaju sve nagomilane strahove. Kad im je smrt bila pored glave, kad se duša rastajala sa tijelom, oni su bili zaokupljeni razmišljanjem o određenim žerijatskim pitanjima i problemima. Znanje je bilo njihova najveća dragocjenost i ono je zaokupljalo njihove misli i cijelo njihovo biće, tako i u najtežim trenucima. Zato nije žudo što su bili imami i istinski predvodnici islamskog ummeta.</p> <p style="text-align: justify;">Car orijentalnih parfema</p> <p style="text-align: justify;">U svijetu orijentalnih parfema i mirisa, isti?e

se ime Đejha Abdul-Aziza Dđasira, kao pionira u ovoj vrsti trgovine. Njegovi mirisi imaju nevjerovatno dobru pro?u, posebno u zemljama Arapskog zaliva, tako da ne?ete na?i niti jednu prodavnicu, Đoping-centar, odmarali?te, hotel, kao i privatne stanove, a da u njima nema Dđasirovih mirisa.

Đejh Abdul-Aziz Dđasir poznat je kao trgovac mirisima od alojevog drveta, lutanj (u arapskom svijetu poznat kao Ud), i on je svoj biznis po?eo tamo gdje su drugi stali, da bi ga danas razgranao ?irom svijeta. Nakon što je otvorio vi?e od trista poslovnica ili ogranaka, u vi?e od dvadeset i pet dr?ava, Đejh Dđasir se priprema za otvaranje novih poslovnica. Njegova tvrtka, u narednih pet godina, planira otvoriti hiljadu poslovnica diljem svijeta.

Ko je zapravo Abdul-Aziz Dđasir?

Ro?en je u Rijadu 1960. godine i tu je po?eo i zavr?io svoje ?kolovanje. Ina?e je diplomirao na ekonomskom fakultetu u Rijadu. Na po?etku, njegove ambicije uop?e nisu bile vezane za trgovinu mirisima niti mu je to bila ?ivotna ?elja, jer je bio izrazito dobar student i nauka mu je bila na prvom mjestu.

Car parfema?, kako Arapi vole nazivati Dđasira, nije ni sanjao da ?e se njegov hobi iz djetinjstva pretvoriti u unosni biznis i da ?e postati najpoznatiji trgovac mirisima u zemljama Arapskog zaliva.

Naime, on je po?eo trgovati mirisima jo? dok je bio srednjo?kolac, tako što su ga prijatelji i ro?aci zadu?ivali da im nabavi dobre mirise za posebne prilike, a onda je, kada je bio na prvoj godini studija, poslu?ao savjet jednog svog prijatelja i otvorio je du?an za mirise koji nije imao vi?e od dvadeset metara kvadratnih.

U me?uvremenu je diplomirao na Ekonomskom fakultetu i zaposlio se kao profesor u jednoj srednjoj ?coli u Rijadu. Dakle, kada se odlu?io ozbiljnije baviti trgovinom mirisima, ve? je radio kao profesor i kod sebe je imao svega 5.000 rijala u?te?evine. Me?utim, po?to se njegov biznis neo?ekivano pro?irio, a zarada enormno rasla, odlu?io je, i pored protivljenja njegovih roditelja i prijatelja, dati ostavku na mjesto profesora i potpuno se posvetiti trgovini mirisima. I nije pogrije?io. Danas, nakon 25 godina od otvaranja prvog du?ana, Dđasir ima 365 poslovnica u razli?itim dijelovima svijeta. Pored mnogobrojnih gradova u zemljama Arapskog zaliva, on ima poslovnice u Londonu, Parizu i Washingtonu, a u sljede?oj fazi, u petogodi?njem planu, namjerava otvoriti poslovnice svoje tvrtke u mnogim drugim dr?avama ?irom svijeta.

Po?eo je sa du?anom od 20 kvadratnih metara, a danas, zahvaljuju?i ?vrstoj vjeri u Allaha, d?.?. ogromnom trudu i strpljivosti, postao je vlasnik najve?e tvrtke mirisa na Bliskom Istoku.

Pa, jesli i ti spremam da krene? u ostvarivanje ?ivotnog sna i pored pote?ko?a i isku?enja koja te ?ekaju na tom putu?!

Ne o?ajavaj, ve? poku?aj ponovo

Upitan je

imam Ebn-aabi: „Kako si postigao toliko znanje?“ Odgovorio je: „Neizmjernim odricanjem, ?estim putovanjima, strpljivo?u poput brda, ranim ustajanjem poput ptica.“ </p> <p style="text-align: justify;">Ka?u da je poznati filozof El-Farabi sto puta pro?itao Aristotelovu raspravu <i>O du?i</i>, dok je nije razumio, a njegovu <i>Retoriku</i>, pro?itao je ?etrdeset puta.</p> <p style="text-align: justify;">Ibn Sina je ?etrdeset puta pro?itao Aristotelovu <i>Metafiziku</i>, </i>i nije je uspio razumjeti. Kasnije ju je nau?io napamet, ali je opet nije razumio, sve dok jedne prilike nije do?ao do jedne Farabijeve knji?ice ili rasprave u kojoj on detaljno obja?njava Aristotelovu <i>Metafiziku</i>. Tek kada je Ibn Sina pro?itao tu Farabijevu raspravu, razumio je spomenuto Aristotelovo djelo.</p> <p style="text-align: justify;">Paul Ehrlich otkrio je lijek protiv sifilisa i ozna?io ga brojem 606., a to je u stvari broj njegovih poku?aja da do?e do odgovaraju?eg lijeka za tu opaku bolest.</p> <p style="text-align: justify;">Zato, ne o?ajavaj ni u najve?oj pote?ko?i, ve? uvijek iznova poku?avaj dok ne uspije?. I ne zaboravi da i male kapi vode, ukoliko konstantno padaju na kamen, mogu udubiti kamen.</p> <p style="text-align: justify;">Nasmij se i kad si pora?en</p> <p style="text-align: justify;">Jedan Perzijanski mudrac je rekao: „Nikada se nisam ?alio na vrijeme niti na odredbu s nebesa, osim jedanput, kad su mi noge bile toliko izranjavane da nisam mogao obu?i cipele, pa sam u?ao u d?amiju u Kufi i video sam ?ovjeka bez obe noge. Tada sam iskreno zahvalio Allahu na Njegovim blagodatima.“ </p> <p style="text-align: justify;">?ekspir je rekao: „Bolje ti je da svoj ?ivotni put kr?i? osmijehom, nego da ga kr?i? sabljom.“ </p> <p style="text-align: justify;">„Nije hrabrost u nepostojanju osje?aja straha, ve? je hrabrost u pobje?ivanju tog osje?aja.“ </p> <p style="text-align: justify;">„Mi volimo pro?lost, jer je pro?la, a kad bi se vratila, mrzili bi je.“ </p> <p style="text-align: justify;">„Najte?e je donijeti odluku.“ </p> <p style="text-align: justify;">„Kad ne zna? kuda ?e?, u tom slu?aju, kojim god putem krene? odvest ?e te do cilja.“ </p> <p style="text-align: justify;">Isku?enja koja bi pokrenula brda</p> <p style="text-align: justify;">Povezanost i neodvojivost ?alosti i radosti, tegobe i olak?anja, najbolje se prepoznaje u pri?i o Jusufu, a.s., kada su se njegova bra?a okupila da se dogovore oko njegovog ubistva. O njihovoj zavjeri, Kur?an veli: <i>„</i><i>Ubijte Jusufa ili ga u kakav predio ostavite, otac va? ?e se vama okrenuti, i poslije toga ?ete dobri ljudi biti.“</i><i>„</i><i> (Jusuf, 9.). Ve?ina njih je bila za to da ubiju Jusufa, osim jednog brata, preko ?ijeg mi?ljenja i prijedloga je stiglo olak?anje i radost za Jusufa, a.s.</p> <p style="text-align: justify;">Naime, prije nego su donijeli kona?no odluku,

on im je rekao: <i></i><i>Ako baš ho?ete nešto da u?inite, onda Jusufa ne ubijte, ve? ga na dno kakavog bunara bacite, uzet ?e ga kakva karavana.</i><i></i><i>(Jusuf, 10.). To je o?igledni spas i olakšanje, nakon teškog iskušenja. Nakon toga dolazi novo iskušenje za Jusufa, a.s., kada je prodat kao obi?ni rob za neznatnu vrijednost, iako je on, kako je rekao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem: plemeniti, sin plemenitog, unuk plemenitog i praunuk plemenitog, tj. sin je Jakuba, a.s., unuk je Ishakov, a.s., i praunuk je Ibrahimov, a.s.</p> <p style="text-align: justify;">To je za njega bilo jedno od najve?ih iskušenja, jer za tako plemenitog i uglednog ?ovjeka nema ve?eg iskušenja od toga da bude ponien tako što je prodat kao bezvrijedni rob. Odakle je i kako došao izlaz za to iskušenje? Allah, d.., mu je dao izlaz iz tog iskušenja onda kada ga je kupio uglednik iz Egipta i nastanio ga kod sebe, rekavši svojoj eni: <i></i><i>U?ini mu boravak prijatnim! Može nam koristan biti, a možemo ga i posiniti!</i><i></i><i>(Jusuf, 21.). Razmislite o ovom velikom izbavljenju i samilosti koja je pokazana prema Jusufu, nakon teškog iskušenja koje je doživio kada su ga bra?a bacila u bunar i kada je prodat kao roblje. On je živio u vladarskoj ku?i u Egiptu i porodica koja ga je uzela brinula se o njemu kao o ro?enom sinu.</p> <p style="text-align: justify;">A onda je došao trenutak kada ga je ona u ?ijoj je ku?i boravio po?ela na grijeh navoditi, zaklju?avi sva vrata dvorca. U tom trenutku su se spojile dvije vrste iskušenja kod Jusufa, a.s., i fizi?ko i moralno. Zatim je došlo olakšanje i izlaz. Kako? Prvo, Allah mu je pokazao jasnu opomenu, kao što stoji u Kuranu: <i>I on bi nju poželio da od Gospodara svoga nije opomenu ugledao. </i>(Jusuf, 24.). Ta opomena je veliko olakšanje i izbavljenje od bluda i grijeha, i ona je zna?ila bijeg od zasljeplju?e strasti i smutnje. Kada se, nakon što ga je ona pokušala prisiliti na grijeh razderavi mu košulju straga, na vratima pojavio njen mu, i to je bilo olakšanje za Jusufa, a.s. Iza tog olakšanja uslijedilo je novo iskušenje kada se vladareva žena pokušala izvu?i i opravdati, a svu krivicu svaliti na Jusufa, a.s., rekavši: <i></i><i>Kakvu kaznu zaslužuje onaj koji je htio da eni tvojoj zlo u?ini</i><i></i><i> - re?e ona  </i><i></i><i>ako ne tamnicu ili kaznu bolnu?</i><i></i><i>(Jusuf, 25.). U takvoj situaciji bi vjerovatno svako više vjerovao eni nego muškarcu, jer nije obi?aj da žene nasr?u na muškarce, ve? obrnuto, a osim toga, ona je bila vladareva žena i nipošto nije željela biti osramo?ena. Zatim je ponovo došao izlaz i izbavljenje i to preko njenog bliskog ro?aka, koji je rekao: <i></i><i>Ako je košulja njegova sprijeda razderana, onda ona istinu govori, a on neistinu, a ako je košulja njegova straga razderana, onda ona lae, a on govori istinu.</i><i></i><i> (Jusuf, 26.-27.). To je tako?er bilo veliko izbavljenje, jer je Jusuf, a.s., na taj na?in bio sa?uvan teške potvore i sramote, što je primijetio i priznao i sam vladar, rekavši: <i></i><i>Ti, Jusufe, ostavi se toga, a ti traži oproštenje za grijeh svoj, jer si zaista htjela da zgrijei!</i><i></i><i>(Jusuf, 29.). No, i pored toga, a s ciljem da sa?uvaju obraz i ugleda vladarske porodice, vladar je dao zatvoriti Jusufa, a.s., u tamnicu u kojoj je ostao dugo godina. Me?utim, i nakon tog iskušenja i belaja došlo je olakšanje i radost, na na?in da je vladar sanjao san koji нико nije znao protuma?iti osim Jusufa, a.s., jer ga je Allah podu?io tuma?enju snova. Na kraju ove dirljive i po?ne kuranske priповijesti, spominje se i iskušenje Jusufovog oca Jakuba, a.s.,

koje je bilo dostiglo svoj vrhunac, kao što stoji u Kur'anu: *< i > I okrenu se od njih i re?e: < /i > < i > < /i > < i > O Jusufe, tugo moja! < /i > < i > < /i > < i >*, a o?i su mu bile pobjeljele od jada, bio je vrlo poti?ten. *< /i > (Jusuf, 84.)*. I nakon velikog isku?enja i dugogodi?nje tuge za sinom Jusufom, zbog kojeg je bio oslijepio, do?lo je olak?anje i radost. O tom radosnom trenutku, Kur'an veli: *< i > A kad glasono?a radosne vijesti do?e, on stavi ko?ulju na lice njegovo i on progleda.*

< /i > < i > < /i > < i > Zar vam ne rekoh < /i > < i > < /i > < i >, re?e, < /i > < i > < /i > < i > da ja znam od Allaha ono što vi ne znate. < /i > < i > < /i > < i > < /i > (Jusuf, 96.) Zatim: *< i > I kad izi?o?e pred Jusufa, on privi roditelje svoje na grudi i re?e:*

< /i > < i > < /i > < i > Nastanite se u Misru, svakog straha, ako Bog da, oslobo?eni! < /i > < i > < /i > < i > < /i > (Jusuf, 99.). *Zato, vjerni?e, ne o?ajavaj i ne gubi nadu, jer: < i > samo nevjernici gube nadu u Allahovu milost. < /i > (Jusuf, 87.).* *Izme?u lava i gazele* *Svako jutru gazela se budi sa svije?u da mora biti br?a od svog najve?eg neprijatelja, lava, ukoliko řeli ostati řiva, a svako jutro lav se budi sa svije?u da mora biti br?i od gazele ukoliko ne řeli skapati od gladi.* *Nije bitno zami?lja? li sebe kao lava ili kao gazelu, va?no je da svako jutro ustaje? sa svije?u da mora biti br?i od drugih ako řeli? uspjeti.* **Autor: Sevla el-Udejdan** **Saff br. 328.**